

Ἐκ τῶν κατ' ἡμέραν
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Δ' Νηστειῶν
Τρίτη

23. Παράδεισος· «νὰ βλέπῃς τὸν Θεὸν»
καὶ ἐν Αὐτῷ «νὰ βλέπῃς τὰ πάντα»

«Ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ σοῦ φανερώνη ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς θείας τελειότητάς Του καὶ ὠραιότητάς, βέβαια ἠδύνατο εἰς ὅλην τὴν αἰωνιότητα νὰ σὲ κρατῇ πάντοτε εἰς νέα καὶ καινούργια θεάματα, ἄξια θαυμασμοῦ. Ἀλλά, τί λογιῆς θαυμάσιον θέαμα θέλει εἶναι τότε, τὸ νὰ βλέπῃς τὸν Θεὸν ἐν τῷ ἅμα ὅλον καὶ ἐν τῷ Θεῷ νὰ βλέπῃς καὶ ὅλους τοὺς λόγους τῶν ὄντων, αἰσθητῶν, νοητῶν, ὑλικῶν, ἀϋλων; Ταῦτὸν εἶπειν, ἐν τῷ Θεῷ νὰ βλέπῃς καὶ ὅλα τὰ πάντα· διὰ τοῦτο καλὰ εἶπεν ὁ θεῖος Γρηγόριος ὁ Διάλογος· **“Τί οὐχ ὀρώσιν οἱ τὸν Ὀρῶντα πάντα ὀρώντες;”** (Βιβλ. δ' τῶν Διαλόγων)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 134β, 135α)